

De verkenningsgroep-Lestoquoi die naar de buurt van Breda moest gaan, diende een grotere afstand af te leggen. Op de straatweg van Antwerpen naar Breda kwamen de eerste eenheden eerst omstreeks tien uur in de avond bij Zundert aan. Daar konden zij niet verder. 's Morgens in alle vroegte had namelijk, zoals wij al vermeldden, in deze gehele streek het 6de grensbataljon de wegen versperd: stalen palen in het wegdek geplaatst, bomen opgeblazen, hier en daar ook bruggen vernield. Tot die voorzorgsmaatregel had generaal Winkelman opdracht gegeven omdat hij vreesde dat de Duitsers eerder dan de Fransen in westelijk Noord-Brabant zouden arriveren. Uiteraard zou het verstandig geweest zijn indien men later op die 10de mei getracht had, al die versperringen te verwijderen en de bruggen zo goed en zo kwaad als het ging, te repareren; generaal Winkelman besefte immers, dat Franse hulp dringend nodig kon zijn om de Duitsers van de Moerdijkbrug te verdrijven – maar in alle spanning die uit de plotselinge Duitse aanval en met name uit de verrassende inzet van het *Luftlande-Korps* voortvloeide, dacht in het Algemeen Hoofdkwartier op die 10de mei kennelijk niemand meer aan de obstakels welke op de uit België voerende wegen geplaatst waren, evenmin aan de opgeblazen bruggen. Alleen bij Bergen-op-Zoom werd hier iets aan gedaan: de stalen versperringspalen werden er op 10 mei uit het wegdek getrokken; ze werden naar de landengte tussen Noord-Brabant en Zuid-Beveland getransporteerd waar men voor de daar liggende Bathstelling die 'asperges' nog niet ontvangen had.¹ Op de weg naar Breda waren die 'asperges' evenwel blijven staan, hetgeen door de eerste Franse troepen die er aankwamen, als een duidelijk bewijs gezien werd, dat ook in Nederland een sinistere *Cinquième Colonne* aan het werk was. Op enkele plaatsen, zowel in Noord-Brabant als in Zeeuws-Vlaanderen, kwam het overigens voor, dat die Franse troepen door nerveuze Nederlandse militairen (die niet wisten dat de Fransen in aantocht waren en het Franse uniform niet kenden) onder vuur genomen werden.² Bij Hansweert op Zuid-Beveland scheelde het niet veel of men had de motorscheepjes die met de eerste échelons van de verkenningsgroep-de Beauchesne aankwamen ('niemand was hiervan op de hoogte gesteld'³), in de grond geboord.

Over land kwam de voorhoede van de Franse 60ste infanterie-divisie 's avonds in Zeeuws-Vlaanderen aan, 's nachts door andere delen van de divisie gevolgd. Voor de Zeeuwen was het een geruststellende gedachte dat de Franse bondgenoten ('*On les aura, les Boches!*') gearriveerd waren.

¹ Kamerling: *Zeeland*, p. 12.³ Getuige H. F. M. van Voorst tot Voorst, *Eng.*, dl. I c, p. 482. ² Rapport, 3 febr. 1942, van de res. kap. voor spec. diensten, F. V. de Groof, militair scheepvaartagent te Hansweert, a.v., punt p, gestenc. bijlage 489.